

چرا چهار شکل؟ یا سه شکل یا شش شکل

عسکری سلیمانی امیری

چکیده

بحث از قیاس اقترانی و به اصطلاح اشکال اربعه، همواره از مباحث پرجاذبه است. ارسسطو قیاس‌های اقترانی را سه شکل در نظر گرفت، ولی جالینوس و یا پیش از او فرد دیگری، شکل چهارم را بر این مجموعه سه شکلی افزود. نویسنده در این مقاله تلاش کرده تا نشان دهد که یا باید به سه شکل ملتزم شد و از بعضی از لوازم آن مانند شرایط انتاج شکل اول دست شست، و یا به شش شکل پایبند بود و شکل پنجم و ششم را هم پذیرفت.

کلید واژه‌ها:

قیاس اقترانی، حد وسط، اشکال اربعه، ارسسطو، جالینوس، ابن سینا، فارابی.

پرتمال جامع علوم انسانی

۱۴۲ □ معرف فلسفی سال دوم، شماره چهارم، تابستان ۱۳۸۴

ارسطو قیاس‌های اقترانی را به سه شکل تقسیم کرد. وی به گونه‌ای قیاس‌های اقترانی را تقسیم کرده است که گویا فرض شکل دیگری را نمی‌توان برای آن تصور کرد. هر شکلی از قیاس‌های اقترانی دارای دو مقدمه و سه حد است. یکی از آن سه حد را حد اوسط می‌نامند که مشترک بین دو مقدمه است و هر یک از دو مقدمه دارای حد مخصوص به خود می‌باشد. در تقسیم قیاس اقترانی به سه شکل، مهم جایگاه حد وسط در دو مقدمه است. ارسطو می‌گوید: اگر حد وسط محمول در يك مقدمه و موضوع در مقدمه دیگر باشد، آن شکل اول است، و اگر حد وسط محمول در هر دو مقدمه باشد، آن شکل اوسط (دوم) است، و اگر حد وسط موضوع هر دو مقدمه باشد، آن شکل اخیر (سوم) است.^(۱) فارابی نیز در بیان اشکال دقیقاً مانند ارسطو به سه شکل معتقد است.^(۲) فارابی اشاره می‌کند که حد مخصوصی که موضوع نتیجه باشد، حد طرف اخیر و اصغر نامیده می‌شود و حد مخصوصی که محمول نتیجه را تشکیل می‌دهد، حد اعظم (اکبر) نامیده می‌شود. بنابراین، اگر "ا" را نماد اصغر و "ب" را نماد اوسط و "ج" را نماد اکبر و "*" را نماد نسبت ایجابی یا سلبی قرار دهیم، می‌توانیم اشکال سه گانه را به صورت زیر تنظیم کنیم:

$$\begin{array}{c} \text{ب} * \text{ا} \quad \text{ا} * \text{ب} \quad \text{ا} * \text{ب} \\ \text{---} \\ \text{ش} (1) \quad \text{ش} (2) \quad \text{ش} (3) \\ \text{ب} * \text{ج} \quad \text{ج} * \text{ب} \quad \text{ب} * \text{ج} \\ \text{---} \\ \therefore \text{ا} * \text{ج} \quad \therefore \text{ا} * \text{ج} \quad \therefore \text{ا} * \text{ج} \end{array}$$

اما آیا فرض دیگری برای این اشکال معقول نیست؟ ابن سینا می‌گوید: فاضل الاطباء (جالینوس) به شکل دیگری دست یافته بود که آن را شکل چهارم نام نهاده‌اند. شیخ الرئیس اشاره می‌کند که از آن جایی که این شکل بعید از طبع است از آن اعراض کرده‌اند.^(۳) برخی معتقدند که این شکل قبل از جالینوس شناخته شده بود.^(۴)

صورت قیاس شکل چهارم بر اساس شکل اول و با جایه‌جایی صغیری و کبری و نیز جایه‌جایی اصغر و اکبر در بخش نتیجه چنین است:

$$\begin{array}{c} (1) \text{ب} * \text{ج} \\ (2) \text{ا} * \text{ب} \quad (3) \text{ج} * \text{ا} \\ \text{---} \\ \therefore \text{ش} (4) \end{array}$$

حال اگر به معیار در تقسیم شکل‌های ارسسطو برگردیم به روشنی می‌بینیم که از نظر ارسسطو این شکل مستقل از شکل اول نیست و باید آن را شکل اول به حساب آورد. به این بیان که طبق معیار ارسسطو در این مورد، حد وسط در یک مقدمه محمول است و در مقدمه دیگر موضوع. اما مشکلی که در اینجا مطرح است این است که وقتی آن را با نتیجه مقایسه می‌کنیم می‌بینیم که نتیجه را می‌توان دو گونه مطرح کرد: یکی به صورت "ا*ج"، که در شکل اول نشان داده‌ایم و یکی به صورت "ج *ا" که در شکل چهارم به نمایش در آمده است. بنابراین، باید گفت که یا ارسسطو به این شکل توجه نکرده است و یا اینکه این هم نوعی شکل اول است و در شکل اول مهم نیست که نتیجه چگونه آورده شود. اما این توجیه دارای مشکلاتی است که بیان خواهیم کرد. یکی از مشکلات، با توجه به تکمله معیاری که فارابی در شناسایی اشکال ثالثه ارائه داده است، روشن می‌شود. آن تکمله این است که اصغر همیشه موضوع نتیجه و مطلوب است و اکبر همواره محمول نتیجه و مطلوب است. بنابراین، توجیهی را که در بیان ارسسطو آورده‌ایم به هیچ وجه نمی‌توان در مورد معیار فارابی به کار گرفت؛ چراکه اگر (۱) صغراً قیاس باشد نتیجه حتماً باید (۲) «ج *ا» باشد و نمی‌توان «ا *ج» را نتیجه قیاس دانست. در صورتی می‌توان گفت که «ا *ج» نتیجه (۱) و (۲) است که (۱) راکبری و (۲) را صغیری بدانیم. حال می‌توان نشان داد که ارسسطو هم بر اساس تکمله معیار فارابی اشکال را تنظیم کرده بود. اگر این ادعا به اثبات برسد، معلوم می‌شود که نه فارابی و نه ارسسطو به شکل چهارم توجه نکرده‌اند. برای اثبات این مدعای لازم است اشکال محتمل در شکل اول را برسی کنیم. می‌دانیم که اشکال محتمل از محصورات اربع (موجبه کلیه، سالبه کلیه، موجبه جزئیه و سالبه جزئیه) در شکل اول شانزده است؛ زیرا صغیری با موجبه است یا سالبه و نیز یا کلیه است و یا جزئیه. بنابراین، در صغیری چهار حالت فرض می‌شود. همین چهار حالت نیز در کبری فرض می‌شود. بنابراین، با احتساب چهار حالت در صغیری در چهار حالت در کبری ۱۶ حالت استخراج می‌شود.

پیش از هر چیز لازم است که قواعد عام اشکال را مورد توجه قرار دهیم. قیاس در هر شکلی با رعایت این قواعد، منتج است که از آن‌ها به ضروب متنجه تعبیر می‌کنند. در غیر این صورت،

۱۴۴ معرف فلسفی سال دوم، شماره چهارم، تابستان ۱۳۸۴

ضروب منتج نخواهند بود که اصطلاحاً این ضروب را عقیم می‌نامند. برخی از این قواعد از شروط سلبی هستند و برخی دیگر از شروط ایجابی اند:

۱. حد وسط لاقل یکبار باید منبسط باشد.

۲. اگر حدی در منطقه نتیجه منبسط باشد، باید همان حد در مقدمات نیز منبسط باشد.

۳. از دو سالبه نتیجه‌ای حاصل نمی‌شود.

۴. اگر یکی از دو مقدمه سالبه باشد، نتیجه باید سالبه باشد.

۵. از دو مقدمه موجبه نمی‌توان نتیجه سالبه گرفت.

حد منبسط، حدی است که اگر موضوع قرار گرفته باشد، دارای سورکلی (هر / هیچ) باشد و اگر محمول قرار گرفت، قضیه سالبه باشد.

شکل چهارم			شکل اول				ردیف
نتیجه	کبری	صغری	نتیجه	کبری	صغری	ردیف	
بعض ج است	هر ا ب است	هر ب ج است	هر ا ج است	هر ب ج است	هر ا ب است	۱	
-----	هر ا ب است	بعض ب ج است	-----	بعض ب ج است	هر ا ب است	۲	
هیچ ج ایست	هر ا ب است	هیچ ب ج نیست	هیچ ا ج است	هیچ ب ج نیست	هر ا ب است	۳	
بعض ج ایست؟	هر ا ب است	بعض ب ج نیست	-----	بعض ب ج نیست	هر ا ب است	۴	
بعض ج است	بعض ا ب است	هر ب ج است	بعض ا ج است	هر ب ج است	بعض ا ب است	۵	
-----	بعض ا ب است	بعض ب ج است	-----	بعض ب ج است	بعض ا ب است	۶	
بعض ج ایست	بعض ا ب است	هیچ ب ج نیست	بعض ا ج نیست	هیچ ب ج نیست	بعض ا ب است	۷	
-----	بعض ا ب است	بعض ب ج نیست	-----	بعض ب ج نیست	بعض ا ب است	۸	
بعض ج نیست	هیچ ا ب است	هر ب ج است	-----	هر ب ج است	هیچ ا ب نیست	۹	
بعض ج ایست	هیچ ا ب نیست	بعض ب ج است	-----	بعض ب ج است	هیچ ا ب نیست	۱۰	
-----	هیچ ا ب نیست	هیچ ب ج نیست	-----	هیچ ب ج نیست	هیچ ا ب نیست	۱۱	
بعض ج نیست	هیچ ا ب نیست	بعض ب ج نیست	-----	بعض ب ج نیست	هیچ ا ب نیست	۱۲	
بعض ج ایست	هیچ ا ب نیست	بعض ب ج نیست	-----	بعض ب ج نیست	بعض ا ب نیست	۱۳	
بعض ج ایست؟	بعض ا ب نیست	هر ب ج است	-----	هر ب ج است	بعض ا ب نیست	۱۴	
-----	بعض ا ب نیست	بعض ب ج است	-----	بعض ب ج است	بعض ا ب نیست	۱۵	
-----	بعض ا ب نیست	هیچ ب ج نیست	-----	هیچ ب ج نیست	بعض ا ب نیست	۱۶	
-----	بعض ا ب نیست	بعض ب ج نیست	-----	بعض ب ج نیست	بعض ا ب نیست		

در این نمودار، سه ستون اول، شکل اول با نتایج آن را نشان می‌دهد، سه ستون دوم، شکل چهارم و نتایج آن را نشان می‌دهد. حال آیا از نظر ارسسطو و فارابی صرف نظر از تکمله معیاری که فارابی افزوده بود، می‌توان گفت که همگی از ضروب شکل اول است؟ اگر این مدعای درست باشد، باید به لوازم آن نیز ملتزم باشیم، یعنی باید پذیریم که:

۱. از نظر ارسسطو و فارابی ضروب شکل اول ۳۲ تاست؛ چرا که نتیجه را می‌توان به صورتی ذکر کرد که موضوع آن «ا» و محمول آن «ج» باشد و یا بالعکس، یعنی موضوع «ج» باشد و محمول آن «ا». اگر این دو حالت را با شانزده حالت ضرب کنیم، ۳۲ حالت بدست می‌آید. به عبارت دیگر، ترکیب دو مقدمه در هر یک از ۱۶ حالت قبلی به دو صورت قابل فرض است. در جدول بالا به روشنی نشان داده شده است که ستون چهارم و پنجم همان ستون اول و دوم است که دو مقدمه جایشان را عوض کرده‌اند، به این صورت که آن مقدمه‌ای که در ستون اول صغیری قرار گرفته است، دقیقاً همان، در ستون پنجم کبری قرار گرفته است. همچنین آن مقدمه‌ای که در ستون دوم کبری قرار دارد، دقیقاً همان، در ستون چهارم صغیری قرار گرفته است.

۲. همان‌طور که در جدول نشان داده‌ایم، باید پذیرفت که ضروب منتجه حداقل θ تاست؛ «حداقل» برای اینکه در ستون ششم، سه مورد با علامت «؟» آورده شده است. بعضی از منطق‌دانان قیاس در این سه سطر را در شرایط خاصی منتج می‌دانند.^(۵) ولی از آنجایی که این خصوصیات موردنظر ما نیست می‌گوییم ضروب منتجه، نه تاست؛ چهار مورد از شکل اول و پنج مورد از شکل چهارم.

۳. نمی‌توان گفت از شرائط شکل اول، ایجاب صغیری و کلیت کبری است؛ زیرا ارسسطو و سایر منطق‌دانان گفته‌اند: برای انتاج شکل اول باید صغیری موجبه باشد و کبری کلیه، بنابراین، اگر صغیری سالبه باشد یا کبری کلیه نباشد، قیاس منتج نیست. در حالی که، به جز سه موردی که علامت «؟» خورده است، در سطر سوم از ستون چهارم صغیری سالبه است و نیز در سطر پنجم ستون پنجم، کبری جزئی است و قیاس در دو مورد منتج است.

بنابراین، تکمله معیاری، که فارابی ذکر کرده است، می‌بایست در شناخت اشکال رعایت شود

۱۴۶ معرف فلسفی سال دوم، شماره چهارم، تابستان ۱۳۸۴

و شرایط انتاج هم بر اساس آن تنظیم شود. نتیجه‌ای که از این پژوهش بدست می‌آید این است که برای ارسپتو و فارابی حقیقتاً شکل چهارم شناخته شده نبود و یا اینکه شناخته شده بود، ولی به جهت دوربودن از طبع، این نوع استدلال رامطرح نکرده‌اند. احتمال دوم گرچه برای کسانی مانند ابن‌سینا که قطعاً شکل چهارم برای وی شناخته شده بود، قابل قبول به نظر می‌رسد، ولی برای امثال ارسپتو یا فارابی، که معلوم نیست واقعأ به شکل چهارم دسترسی داشته‌اند، قابل قبول به نظر نمی‌رسد. حال با توجه به مطالب بالا، این پرسش مطرح است که آیا اشکال حداکثر چهار تاست یا بیش از آن قابل فرض است؟ باید گفت: همان‌طور که شکل چهارم دقیقاً همان مقدماتی را دارد که شکل اول دارد، ولی صغیری و کبری جایشان را عوض کرده‌اند و این جایه‌جایی سبب شده است هم نتایجشان با هم متفاوت باشد و هم شرایط انتاج این دو شکل فرق کند، هم‌چنین با جایه‌جایی مقدمات شکل دوم و سوم با نتایج متفاوت رویه‌رو هستیم. بنابراین، در مقابل شکل دوم، شکل پنجم و در برابر شکل سوم، شکل ششم خواهیم داشت.

شکل پنجم			شکل دوم			ردیف
نتیجه	کبری	صغری	نتیجه	کبری	صغری	
-----	هر اب است	هر ج ب است	-----	هر ج ب است	هر اب است	۱
-----	هر اب است	بعض ج ب است	-----	بعض ج ب است	هر اب است	۲
هیچ ج انیست	هر اب است	هیچ ج ب نیست	هیچ ج ب نیست	هیچ ج ب نیست	هر اب است	۳
بعض ج انیست	هر اب است	بعض ج ب نیست	-----	بعض ج ب نیست	هر اب است	۴
-----	بعض اب است	هر ج ب است	-----	هر ج ب است	بعض اب است	۵
-----	بعض اب است	بعض ج ب است	-----	بعض ج ب است	بعض اب است	۶
-----	بعض اب است	بعض اج نیست	بعض اج نیست	بعض اج نیست	بعض اب است	۷
-----	بعض اب است	بعض ج ب نیست	-----	بعض ج ب نیست	بعض اب است	۸
بعض ج انیست	هیچ اب نیست	هر ج ب است	هیچ اب نیست	هر ج ب است	هیچ اب نیست	۹
بعض ج انیست	هیچ اب نیست	بعض ج ب است	-----	بعض ج ب است	هیچ اب نیست	۱۰
-----	هیچ اب نیست	هیچ ج ب نیست	-----	هیچ ج ب نیست	هیچ اب نیست	۱۱
-----	هیچ اب نیست	بعض ج ب نیست	-----	بعض ج ب نیست	هیچ اب نیست	۱۲
-----	بعض اب نیست	هیچ ج ب نیست	-----	بعض اج نیست	بعض اب نیست	۱۳
-----	بعض اب نیست	بعض ج ب نیست	-----	بعض ج ب است	بعض اب نیست	۱۴
-----	بعض اب نیست	بعض ج ب است	-----	هر ج ب است	بعض اب نیست	۱۵
-----	بعض اب نیست	هیچ ج ب نیست	-----	هیچ ج ب نیست	بعض اب نیست	۱۶
-----	بعض اب نیست	بعض ج ب نیست	-----	بعض ج ب نیست	بعض اب نیست	

اگر شرایط انتاج شکل پنجم را استخراج کنیم، خواهیم دید که دقیقاً شرایط شکل دوم را داراست. همان‌طور که منطق دانان گفته‌اند، و در سطر ۳، ۷ و ۱۱ ستون اول و دوم ملاحظه می‌شود در شرایط شکل دوم، اختلاف دو مقدمه و کلیت کبری شرط است و نتایج به دست آمده همگی سالبه است. اما همان‌طور که در جدول در سطرهای ۴، ۳ و ۹ از ستون پنجم و ششم مشاهده می‌شود، در این سطور اختلاف دو مقدمه و کلیت کبری حفظ شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، ضروب‌متوجهه از شکل پنجم، مانند شکل دوم، چهار تاست و نتایج آن نیز سالبه است. همچنین همان‌گونه که در جدول آمده است، در شکل دوم، قیاس در دو سطر ۷ و ۱۳، دارای نتیجه است، که آن دو سطر در شکل پنجم منتج نیست. بر عکس، قیاس در دو سطر ۴ و ۱۰ از شکل پنجم منتج است، در حالی که قیاس در این دو سطراز شکل دوم منتج نیست و این اختلاف نشان می‌دهد که شکل پنجم مستقل از شکل دوم است. همان‌طور که اختلاف در نتایج همه ضروب منتج شکل دوم و پنجم از نظر موضوع و محمول نشان دهنده اصیل بودن هر یک از دو شکل است.

شکل ششم			شکل سوم			ردیف
نتیجه	کبری	صغری	نتیجه	کبری	صغری	
بعض ج است	هر ب است	هر ب ج است	بعض ا ج است	هر ب ج است	هر ب است	۱
بعض ج است	هر ب است	بعض ب ج است	بعض ا ج است	بعض ب ج است	هر ب است	۲
-----	هر ب است	هیچ ب ج نیست	بعض ا ج نیست	هیچ ب ج نیست	هر ب است	۳
-----	هر ب است	بعض ب ج نیست	بعض ا ج نیست	بعض ب ج نیست	هر ب است	۴
بعض ج است	بعض ب است	هر ب ج است	بعض ا ج است	هر ب ج است	بعض ب است	۵
-----	بعض ب است	بعض ب ج است	-----	بعض ب ج است	بعض ب است	۶
-----	بعض ب است	هیچ ب ج نیست	بعض ا ج نیست	هیچ ب ج نیست	بعض ب است	۷
-----	بعض ب است	بعض ب ج نیست	-----	بعض ب ج نیست	بعض ب است	۸
-----	بعض ج است	هیچ ب ج نیست	-----	هر ج ب است	هیچ ب ا نیست	۹
-----	هیچ ب ا نیست	بعض ج است	-----	بعض ج ب است	هیچ ب ا نیست	۱۰
-----	هیچ ب ا نیست	هیچ ب ج است	-----	هیچ ب ج نیست	هیچ ب ا نیست	۱۱
-----	هیچ ب ا نیست	هیچ ب ج نیست	-----	هیچ ج ب نیست	هیچ ب ا نیست	۱۲
-----	هیچ ب ا نیست	بعض ب ج نیست	-----	بعض ب ج نیست	بعض ب ا نیست	۱۳
-----	بعض ب ا نیست	هر ب ج است	-----	هر ب ج است	بعض ب ا نیست	۱۴
-----	بعض ب ا نیست	بعض ب ج است	-----	بعض ب ج است	بعض ب ا نیست	۱۵
-----	بعض ب ا نیست	هیچ ب ج نیست	-----	هیچ ب ج نیست	بعض ب ا نیست	۱۶
-----	بعض ب ج نیست	بعض ب ج نیست	-----	بعض ب ج نیست	بعض ب ا نیست	

همان‌گونه که در جدول مشاهده می‌شود، ستون نتایج سلبی در شکل سوم یعنی سطرهای ۳، ۴ و ۷ با مقدماتی به نتیجه می‌رسد که شکل ششم با آن مقدمات به نتیجه نمی‌رسد و در ستون نتایج سلبی، شکل ششم یعنی سطرهای ۹، ۱۰ و ۱۳ با مقدماتی به نتیجه می‌رسد که شکل سوم با آن نتایج به نتیجه نمی‌رسد. این اختلاف نیز حاکی از اصالت هر یک از این دو شکل است. در شکل سوم، شرایط انتاج، ایجاب صغیری و کلیت یکی از دو مقدمه است و دقیقاً در شرایط شکل ششم، همان‌طور که در جدول دیده می‌شود، باید ایجاب صغیری و کلیت یکی از دو مقدمه رعایت شود. تعداد ضروب منتج این دو شکل نیز با هم برابرند؛ یعنی ضروب منتج شکل ششم مانند شکل سوم شش صورت است.

بنابراین، چاره‌ای جز پذیرش یکی از دو راه ذیل نیست:

الف. قیاس اقترانی دارای سه شکل است و در این صورت:

۱. شرایط انتاج شکل اول تلفیقی از شرایط شکل اول و شرایط شکل چهارم است به این صورت که یا ایجاب صغیری و کلیت کبری شرط است در صورتی که محمول صغیری حد وسط باشد و یا اگر موضوع صغیری حد وسط قرار گرفت، آن‌گاه یا کلیت صغیری با ایجاب صغیری و کبری و یا ایجاب صغیری جزئیه با سلب کبرای کلیه شرط می‌باشد.

۲. ضروب منتجه آن نه شکل می‌باشد.

۳. شرایط انتاج شکل دوم و سوم همان است که قبلًا می‌گفتند.

۴. ضروب منتجه شکل دوم هشت ضرب، و ضروب منتجه شکل سوم دوازده ضرب است.

ب. قیاس اقترانی دارای شش شکل است و شرایط انتاج شکل اول با چهارم متفاوت است. شرایط انتاج شکل دوم و پنجم و شرایط انتاج شکل سوم و ششم عین هم هستند؛ زیرا ضروب منتجه آن برابر است.

پیوشت‌ها

- ۱- ارسسطو، منطق، با تحقیق عبدالرحمن بدّوی، (بیروت، دارالقلم، ۱۹۸۰)، ص ۲۲۹.
- ۲- ابونصر محمد فارابی، المنطقیات للفارابی، تحقیق محمد تقی دانش پژوه، (قم، کتابخانه آیة‌الله مرعشی نجفی، ۱۴۱۰ هـ)، ص ۱۲۶.
- ۳- ابن سینا، الشفاء، تحقیق ابوالعلا عفیفی، (قاهره، الامیریه، ۱۳۷۵ هـ)، ص ۱۰۷.
- ۴- نیکولاوس رشر، منطق سیننی به روایت نیکولاوس رشر، ترجمه دکتر لطف‌الله نبوی، (تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۸۰)، ص ۱۷.
- ۵- علامه حلی، القواعد الجلیه، تحقیق فارس حسون تبریزیان، (قم، مؤسسه النشر الاسلامی، ۱۴۱۲)، ص ۳۵۱-۳۵۲.

منابع

- ابن سینا، الشفاء، تحقیق ابوالعلا عفیفی، (قاهره، الامیریه، ۱۳۷۵ هـ):
- ارسسطو، منطق، با تحقیق عبدالرحمن بدّوی، ج ۲، ج اول، (بیروت، دارالقلم، ۱۹۸۰):
- رشر، نیکولاوس، منطق سیننی به روایت نیکولاوس رشر، ترجمه دکتر لطف‌الله نبوی، (تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۸۰):
- علامه حلی، القواعد الجلیه، تحقیق فارس حسون تبریزیان، (قم، مؤسسه النشر الاسلامی، ۱۴۱۲):
- فارابی، ابونصر محمد، المنطقیات للفارابی، تحقیق محمد تقی دانش پژوه، (قم، کتابخانه آیة‌الله مرعشی نجفی، ۱۴۱۰ هـ):

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی